

Geslaagd stipendiatenconcert Wagnergenootschap

door Peter Franken

Zoals bekend vaardigt het Wagnergenootschap elk jaar een drietal jonge artiesten af naar de Bayreuther Festspiele. Hiertoe ontvangen zij een stipendium van 'Bayreuth' maar de kosten daarvoor worden gedragen door ons genootschap. De drie stipendiaten dit jaar waren alle drie zangers. In het verleden zijn er ook wel regisseurs, pianisten, een componist en zelfs een filosoof afgevaardigd maar de voorkeur gaat uit naar zangers waarvan de verwachting is dat ze in de toekomst zich zodanig zullen ontwikkelen dat we ze op het podium kunnen terugzien in een Wagnerproductie. Deze zomer was de beurt aan de sopranen Irene Hoogveld en Elenora Hu en aan bariton Alexander de Jong.

Als tegenprestatie voor het stipendium wordt van de stipendiaten verwacht dat ze in enigerlei vorm een optreden voor het Wagnergenootschap verzorgen en op donderdag 26 oktober was het zo ver: een compleet concert in muziekcentrum Splendor met een ambitieus programma. De drie zangers werden op de vleugel begeleid door Evert-Jan de Groot, zelf stipendiaat jaargang 2017. Het toekennen van een stipendium is toekomstgericht. Het is dan ook niet van deze zangers te verwachten dat ze nu al een compleet Wagnerprogramma kunnen verzorgen. Maar ze kwamen een heel eind.

V.l.n.r. Evert-Jan de Groot (piano), Elenora Hu, Irene Hoogveld en Alexander de Jong

Irene Hoogveld nam deel aan de voorbije editie van het IVC Den Bosch en won daar de Vriendenprijs. Maar tevens eindigde ze als runner up in de speciale Wagnercompetitie, achter winnares Silvia Sequiera. Irene had zodoende al de nodige Wagners op haar repertoire staan en mocht dan ook openen met een topnummer: 'Einsam in trüben Tagen', Elsa's aria uit de eerste akte *Lohengrin*. Fraai gezongen, mooie voordracht. Daarna nam Alexander de Jong het stokje over met een gedragen vertolking van Wolframs 'O du mein holder Abendstern' uit *Tannhäuser*. Daarna was het voor de pauze even gedaan met Wagner maar de volgende bijdragen lieten er geen twijfel over bestaan dat hier drie volwassen solisten stonden met een breed repertoire en een flinke podiumervaring.

Elenora Hu was te horen in het prachtige 'Cäcilie' van Strauss, de componist waar Wagnerianen altijd als eerste naar uitwijken als Der Meister even niet beschikbaar is. Verder gaf ze een goed blijk van

haar kunnen in Desdemona's aria 'Ave Maria' uit *Otello*, ontroerend gebracht. Irene Hoogveld kon daarbij natuurlijk niet achterblijven en gaf nogmaals haar visitekaartje van all-round podiumartiest af met 'Vissi d'arte' uit *Tosca*. Alexander de Jong was op zoek gegaan naar een aria die een vergelijkbare thematiek heeft als *Tannhäuser*, de man tussen twee zozeer verschillende vrouwen. Hij had deze gevonden in Puccini's tweede opera *Edgar* waar de titelheld van doen heeft met het dorpsmeisje Fidelia en de zigeunerin Tigrana. Succes joh, denk ik dan. De Jong wist me in dit stuk volledig te overtuigen. Overigens is *Edgar* ten onrechte zo onbekend gebleven, het is een 'echte Puccini', meer dan *La rondine* uit zijn latere periode.

Tussendoor vertelden de solisten iets over het programma, het werd zagezegd aan elkaar gepraat waardoor er een wat ongedwongen sfeer ontstond. En met een heus duet waarin tevens heel schalks geacteerd werd door Irene en Alexander werd de pauze ingeluid. Ze zongen 'La ci darem la mano' uit *Don Giovanni*, vooraf door Elenora gekenschetst als de 'stoutste' ridder uit het operarepertoire, op een wijze die deed verlangen naar een productie met die twee. En dan met Elenora als Elvira bijvoorbeeld.

Na de pauze volgde opnieuw een duet met goed ingestudeerde interactie. Irene en Alexander kropen ditmaal in de huid van Nedda en Silvio, uit de opera *I pagliacci*. Prima gezongen en wederom leuk geacteerd. Elenora wist opnieuw te ontroeren met een grote aria, ditmaal Korngolds 'Glück das mir verblieb' uit *Die tote Stadt*. Vervolgens kwam Irene nog met een Strauss favoriet: 'Morgen' en Alexander vertolkte 'Lieben, hassen, hoffen, zagen'. Harlequin probeert hiermee de verlaten Ariadne wat op te beuren in Strauss' gelijknamige opera.

'Aber Wagner' zal menigeen nu denken. Nou die kregen we ook nog te horen. Alexander de Jong zong het mij onbekende lied 'Tannenbaum' en Irene Hoogveld vertolkte op zeer overtuigende wijze het nieuw door haar ingestudeerde 'Traft ihr das Schiff'. Naar eigen zeggen zou ze binnenkort gaan auditeren voor de rol van Senta in *Der fliegende Holländer* en de aanwezigen in Splendor waren zodoende haar proefpubliek. Ik denk dat ze met Senta's lied zomaar de Wagnerprijs van het IVC had kunnen winnen. Het werd dan ook zeer enthousiast onthaald door de aanwezige Wagnerianen.

Tot slot van dit bijzonder geslaagde stipendiatenconcert voerden de drie solisten het Trio uit *Così fan tutte* uit waarin Dorabella en Fiordiligi geheel ontredderd afscheid nemen van hun geliefden en Don Alfonso gespeeld ontroerd meezingt. Compliment ook voor Evert-Jan de Groot voor de begeleiding tijdens het concert maar zeker ook tijdens de noodzakelijke repetities. Voor de volgende lichting stipendiaten is de lat hoog gelegd, laat dat duidelijk zijn.